

CO VŠECHNO JE MOŽNO POJISTIT

Je velmi málo tak mimořádných individuí ve světě, a nichž je možno právem tvrdit, že jsou nenahraditelní. Často se sice o někom tvrdí, že tak dohře rozumí svým povinnostem, že je ve svém oboru nenahraditelným, ale to je pravděpodobně o něco více nežli poklona, poněvadž po jeho odchodu vždy naleznou se síla jiná, která práci tu koná stejně úspěšně. Výjimek mohou snad tvořit toliko geniové. Ale těch je opravdu tak málo, že nelze je řadit do všeobecných kategorií.

Přes to však jsou jednotlivci, jejich schopnosti, znalosti a výkonosti si cení jejich zaměstnavatelé do té míry, že se pojišťují proti jejich ztrátě. A nejsou to snad jenom umělci, učební a výkonní úředníci a odborníci v různých povoláních. Je opravdu překvapující, jak velký počet těchto aristokratických obrázků zaměstnání znamenitou heroucí anebo herce, jejich služby považuje za podstatné pro svůj úspěch, a zajišťuje se proti jeho anebo jejich ztrátě pojistkou u některé společnosti, stejně jako činí velké obchodní a průmyslové korporace v případě svých zaměstnanců, jejich služby jsou vysoce ceněny.

Nepovažuje se za nic neobvyčejného, když některý z těchto milácků těsně je pojištěn na \$1,000,000 a jsou případy, že životy jejich jsou pojištěny i na \$2,000,000. Je přirozeno, že u takových zaměstnanců nemluví o možnosti výpovědi a když přijdou o několik minut později do práce, žádná řeč se o tom nevede. Vzniká tohoto druhu pojištění ve Spojených Státech je pozoruhodný, tak že upomíná na transakce nejspíšeji a nejznámější pojišťovací společnosti na světě, Lloydovy v Londýně.

Právě se, že Lloydova společnost je ochotna pojišťovat i hořící dům, a některá její rizika zdají se o spravedlivější tato tvrzení. U Lloydovy společnosti je možno pojišťovat všechno na světě a je možno se tu dáti pojišťovat také proti všemu na světě.

Když uspořádán byl proslulý zápas mezi Jeffriesem a Johnsonem v Reno, Nevada, pořadatel této podivné pojistky si u Lloydovy společnosti je možno pojišťovat všechno na světě a je možno se tu dáti pojišťovat také proti všemu na světě.

Když nadešla doba vzducholodí a létadel nejruvnějšího druhu, Lloyd rozšířil svoji působnost i na toto nové pole. Když aviatika byla v plenkách, první pokus o přeletání Anglického kanálu byl pojištěn u Lloydovy. Společnost tato se nebojí žádného víška, ale přirozeně žádá také poplatky, jež odpovídají povaze rizika.

Ve Spojených Státech pojišťují poslední době naznačilo, následují příkladu anglické společnosti. Výstavní sdružení v Trenton, N. J., uspořádávající výstavu v minulém měsíci, pojišťovalo se proti dešti. Stalo se, že skutečně přišel déšť, a výstavnímu sdružení vyplacena byla plná pojistka v obnosu \$20,000. Proti dešti také pojištěn byl velký průvod Americké Legie v Clevelandě, O., v kterémžto případě bylo vyplaceno \$15,000.

Oliver Thomasová, proslulá filmová herečka, jejíž tragický skon v Paříži před nedávnem vyvolal velkou pozornost, měla pojistku v obnosu \$300,000 v prospěch svých zaměstnavatelů. Je to zajisté obnos dosti značný, ale u porovnání s jinými podobnými pojistkami se jeví nepatrným. Není jistě tak velký jako obnos, na který pojištěn byl zesnulý Thomas Lee

Shevlin. Shevlin byl proslulým hráčem fotbalu a cenehem čtyř z Yale. Byl to pozoruhodný mladík a už vážný atlet, který získal si velké obliby v studentských kruzích. Byl nejoblíbenější studentem na universitě. Po graduaci vstoupil Shevlin do dřevařského obchodu v Minneapolis a zdatnost, jakou jevil v atletice, projevoval také v obchodě. Počínal si úspěšně od samotného počátku, tak že na něho všeobecně pohlíženo bylo jako na jednoho z nejbohatších mužů ve státě. Jeho osobnost byla považována za tak důležitou, že korporace, u které byl činným pojistkou si jeho život na \$1,500,000.

Ukázalo se, že bylo to moudrým opatřením opatření, poněvadž dne 30. prosince roku 1915 Shevlin zemřel náhle na zánět plic a \$1,500,000 bylo vyplaceno korporaci. Shevlin zanechal po sobě majetek v ceně \$3,500,000 tak že jeho mladá manželka a dvě dívky byly náležitě zapláceny.

Jedním z nejznámějších amerických hráčů baseballu je "Babe" Ruth, který je pojištěn ve prospěch svých zaměstnavatelů na \$225,000, z nichž \$100,000 je na život a zbytek na úraz. Poplatek za toto pojištění je značný a placen je zaměstnavateli, kteří považují to za dobrý investiment vzhledem k tomu, že jedná se o nejpopulárnějšího hráče míče v Americe, jehož účast ve hře přivede nové zástupy diváků do míčovských aren.

Proslulý polský virtuos na piano, Ignát Paderewski, přirozeně zakládal si mnoho na svých přestech a nežli zapomněl na piano po politiku, měl každý z nich pojištěn na \$10,000, žili pojistka na \$100,000 na obě ruce. Avšak případ Paderewského nespadá do kategorie korporáčního pojištění, z něhož dají se uvést dva zvláště pozoruhodné případy.

V jednom z těchto případů zesnulý Frank H. Peavey z Minneapolis byl předmětem rizika. Peavey byl jedním z těch, kteří jako Shevlin, měli pozoruhodnou osobnost. Odebral se do Minneapolis v době, kdy toto město sužovalo státní metropolí, a vrhl se do jeho záležitostí s příslovečnou u sebe energií. Peavey mluvil velice podnikavě a jako bylo tomu v případě jiných, kteří usadili se v této oblasti, byl ochoten přijmouti riziko. U něho jednalo se o sázku rozumu, odvahu a zkušenosti proti osudu a ti, kdož investovali peníze v jeho podnikání, plně si uvědomovali, že úspěch všech těchto podniků spočívá na tom, jak dlouho bude živ a zdravý.

Peavey vstoupil do obilního obchodu a dosáhl obrovského úspěchu, ale aby náležitě chráněn byla jeho korporace, které sloužil, jeho život byl pojištěn na \$1,000,000. Peavey zemřel neočekávaně za dva roky po vyzvednutí pojistky, jež byly společností vyplaceny. Dva hlavní úředníci Peaveyovy společnosti jsou dnes pojištěni na \$1,000,000.

Druhý případ týče se zesnulého Edwarda P. Allise z Milwaukee. Allis založil společnost, jež je nyní známa jako Allis-Chalmers Co., a jeho mimořádné schopnosti byly považovány pro tento podnik za tak důležité, že pojištěn byl na \$500,000 v prospěch podniků. Obnos tento byl vyplacen po jeho smrti.

Může býti řečeno, že Shevlin, Peavey a Allis nebyli vlastně zaměstnanci společností, jež nesly jejich jména, ale v širším pojmu vlastně byli, poněvadž sloužili akcionářům stejně jako sobě a právě v zájmu ochrany těchto druhých podílníků byly životy jejich pojištěny. Ostatně dnes je takřka pravidlem, že korporace, které zahájí podniky, jejichž zdar nemůže se považovati za jistý, chrání se pojištěním. Dříve takové korporace pojišťovaly se toliko proti ohni a proti krádeži. Dnes však uznávají, že ztráta služeb zdatných lidí znamená tak vážné nebezpečí jako zlodějství anebo oheň.

Dobrá pověst jednotlivce, jeho kredit a spolehlivost, stejně jako zdatnost a zkušenosti, jsou důležitými činiteli v úspěchu jakéhokoliv podniku. Z té příčiny po-

jišťují se životy výkonných úředníků téměř všech důležitějších společností.

Pojištění na život hraje značnou úlohu u filmových společnostech, což je velice snadno k pochopení. Ku příkladu, jednotlivá filmová dramata hotoví se často po celá týdny a měsíce. Všechny tyto scény tvoří dohromady celek a není možno započítí hru s jednou divadelní hvězdou a končit jí s jinou. Obecně se za jisté velmi snadno poznalo rozdíl. Z té příčiny, když taková divadelní hvězda vydá se na projížďku automobilem anebo aeroplanem a při tom postihne ji neštěstí, je nutno zhotoviti znovu všechny scény nedokončeného dramatu, v kterém vystupuje. Stane-li se, že se vážné poraní anebo vážné onemocnění, následky jsou stejné vážné, poněvadž filmy jsou hotoveny k ukázování a musí býti dokončeny, aby přinesly výtěžky za peníze, jež vydávají se hlavně ošetřováním dětí a přípravou večer, kterou nazývají "zumi" a jež je jediným jejich pravidelným denním jídlem. Zasadají k tomuto jídlu pravidelně za slunce západu. Večeré tato připravuje se z vybraných potravin. Zaktundžiové buďte připraveni, že jedi maso z pošlých zvířat, anebo se k tomu klidně přiznávají, prohlášení, že je lepší vše, kterou bah usmrtit, nežli vše, kterou zabít člověk.

Nemajíc žádného zaměstnání a dostatek volného času, cikáni kmenů mrohojedů se mezi sebou značně hádají. Tyto jejich hádky zdají se býti jejich formou osvěžovacího cvičení, neboť jsou příliš lehkými, aby se bavili jinak. Mezi ženami často povstane hádka při rozhodování, která z nich má dojíti pro vodu do studny, jež často je až míli od tábora vzdálena, anebo která má jíti nasbírat trochu dříví k rozdělání táborového ohně. Tyto hádky jsou velmi časté. Někdy se cikánské ženy ohánají z různých věcí, jako z něčím dítěte a pod. Zřídka však od slova dojde k praece. Ženy se často přestávají jako žurie, ale hádka končí spíše proklínáním nežli rvačkou.

Hádky mezi muži zdají se býti prudčími, ale také mezi nimi je mnoho z fúdky dohází k rvačkám. Někdy se také muži chystají na sebe vrhnouti, ale rvačka je zadržována druhými, kteří soupeře odtrhnou od sebe. Zdá se, že hlavní jejich zbraní je jenom jazyk.

Mezi mrohojedů dohází k sůnkům velice záhy. Manželé kupují si ženy anebo rodiče hochovi koupí ženu. Při koupi ženy pravidelně jistý obnos penězů splatí se hned a zbytek platí se ve splátkách. Nejsou-li splátky zaplacené v určitý čas, stává se, že rodiče vezmou si prodanou dívku zpět a po čase prodají ji jinému muži.

Právě kontrastem těchto mrohojedů, kteří sice žebrají, ale zřídka kradou, jsou Grebenari, ti lidé výroby hřebeneč, kteří jsou početněji cikáni za nejoblíbenější cikánské plemeno v Bulharsku. Mezi těmito cikány nalézá se největší počet koňských zlodějů. Stejně jako muži jsou i nenechavé jejich ženy, které vybírají slepičky a nebo za bílého dne kradou v obchodech. Obchodníci před těmito ženami hřebenečtí mají se vždy na pozoru, neboť cikánky tyto vstupují do obchodu s úmyslem něco si přisvojit.

Členové tohoto cikánského plemene udánlivě zaměstnávají se výrobou hřebeneč, avšak toto zaměstnání je vlastně jenom pláštěm, který má zakrýti jejich zlodějství. Není mezi nimi takřka muž, který by jednou anebo vícekrát nebyl ve vězení pro krádež koní. Krádeží koní je vlastně jejich hlavním zaměstnáním, které provozují hlavně při rumunských hranicích, kde krádeží koně dají se snadno odprodati cikánům rumunským. Rumunští cikáni pravidelně ukradené koně barví před jejich odprodejem. Bulharští sedláci často branně postaví se proti těmto hřebenečtím a odhánějí je od svých vesnic. Úřady často zatknou celý cikánský tábor. Muži, ženy, děti, koně a psi jsou dopraveni do nejbližšího města, kde muži jsou vrženi do vězení a ženy a děti táboru na tržišti, jsouce střeženi četnictvem. Hřebenečtí jsou ve vězení jako doma a ze zatčení si mnoho nedělají.

Rumunští hřebenečtí všeobecně

živé považují ve stanech. Tato přírava sestává hlavně z průměrného oblečení se pro zehráni. Nejhorší a nejspínavější hadry, jaké mohou býti nalezeny, jsou oblečeny. Po té hodí si ženy přes ramena spínavý pytel a vezmou do ruky velký klacek k odhánění psů a vydají se na cestu po vesnici anebo městečku. Jdou od jednoho konce k druhému. Ani jediný dům nevynesají. Avšak zebraček úlohy si dobře nerozdělí a tak se často stává, že tři anebo čtyři cikánky navštíví stejný dům v jedné hodině. Za vděk příjmu tyto zebračky cikánky vím, kosti, skývou hlava anebo troškou jiné potraviny.

Na žebrotu vydávají se tyto ženy hlavně dopoledne. Odpoledne shromáždí se všechny v táboře, odhodí spínavé hadry a oblokou se ve svoje malebné kroje národních. Rudou a žlutou barvu milují zvláště. Celé odpoledne zaměstnávají se hlavně ošetřováním dětí a přípravou večer, kterou nazývají "zumi" a jež je jediným jejich pravidelným denním jídlem. Zasadají k tomuto jídlu pravidelně za slunce západu. Večeré tato připravuje se z vybraných potravin. Zaktundžiové buďte připraveni, že jedi maso z pošlých zvířat, anebo se k tomu klidně přiznávají, prohlášení, že je lepší vše, kterou bah usmrtit, nežli vše, kterou zabít člověk.

Nemajíc žádného zaměstnání a dostatek volného času, cikáni kmenů mrohojedů se mezi sebou značně hádají. Tyto jejich hádky zdají se býti jejich formou osvěžovacího cvičení, neboť jsou příliš lehkými, aby se bavili jinak. Mezi ženami často povstane hádka při rozhodování, která z nich má dojíti pro vodu do studny, jež často je až míli od tábora vzdálena, anebo která má jíti nasbírat trochu dříví k rozdělání táborového ohně. Tyto hádky jsou velmi časté. Někdy se cikánské ženy ohánají z různých věcí, jako z něčím dítěte a pod. Zřídka však od slova dojde k praece. Ženy se často přestávají jako žurie, ale hádka končí spíše proklínáním nežli rvačkou.

Hádky mezi muži zdají se býti prudčími, ale také mezi nimi je mnoho z fúdky dohází k rvačkám. Někdy se také muži chystají na sebe vrhnouti, ale rvačka je zadržována druhými, kteří soupeře odtrhnou od sebe. Zdá se, že hlavní jejich zbraní je jenom jazyk.

Mezi mrohojedů dohází k sůnkům velice záhy. Manželé kupují si ženy anebo rodiče hochovi koupí ženu. Při koupi ženy pravidelně jistý obnos penězů splatí se hned a zbytek platí se ve splátkách. Nejsou-li splátky zaplacené v určitý čas, stává se, že rodiče vezmou si prodanou dívku zpět a po čase prodají ji jinému muži.

Právě kontrastem těchto mrohojedů, kteří sice žebrají, ale zřídka kradou, jsou Grebenari, ti lidé výroby hřebeneč, kteří jsou početněji cikáni za nejoblíbenější cikánské plemeno v Bulharsku. Mezi těmito cikány nalézá se největší počet koňských zlodějů. Stejně jako muži jsou i nenechavé jejich ženy, které vybírají slepičky a nebo za bílého dne kradou v obchodech. Obchodníci před těmito ženami hřebenečtí mají se vždy na pozoru, neboť cikánky tyto vstupují do obchodu s úmyslem něco si přisvojit.

Členové tohoto cikánského plemene udánlivě zaměstnávají se výrobou hřebeneč, avšak toto zaměstnání je vlastně jenom pláštěm, který má zakrýti jejich zlodějství. Není mezi nimi takřka muž, který by jednou anebo vícekrát nebyl ve vězení pro krádež koní. Krádeží koní je vlastně jejich hlavním zaměstnáním, které provozují hlavně při rumunských hranicích, kde krádeží koně dají se snadno odprodati cikánům rumunským. Rumunští cikáni pravidelně ukradené koně barví před jejich odprodejem. Bulharští sedláci často branně postaví se proti těmto hřebenečtím a odhánějí je od svých vesnic. Úřady často zatknou celý cikánský tábor. Muži, ženy, děti, koně a psi jsou dopraveni do nejbližšího města, kde muži jsou vrženi do vězení a ženy a děti táboru na tržišti, jsouce střeženi četnictvem. Hřebenečtí jsou ve vězení jako doma a ze zatčení si mnoho nedělají.

Rumunští hřebenečtí všeobecně

považují se za hradí nežli jejich bulharští bratři. Právě se, že kradou po vesnicích i děti. Hřebenečtí v Bulharsku považují se za nejoblíbenější a nejoblíbenější cikánské plemeno, avšak ostatní cikánská plemena cikánská málo se od nich liší. Cikáni jsou velkým problémem Rumunsku i Bulharsku.

OSTROV PIJAKU

Americký novinář šla cestách svých Evropon sledoval, že ostrov Helgoland, jež býval kdysi jedním z hlavních severních bašt Německa, možno právem nazvati ostrovem pijáků. Pijáčtvi je tu tak rozšířeno a tak v lidu věřto, že ani tyje neobjovnějších amerických prohibičních pracovníků nebylo by s to zpusobiti tu nějakou opravu. Na Helgolandě každě obyvatele pije grog a všichni žili by tu zcela spokojeně, kdyby nebylo chlopnosti, že tento grog je nyní značně dražší nežli byl kdokoli před válkou. Leč nechme liti poměry na tomto zajímavém ostrově americkým novinářem:

"Ano," pravil Jakub Hamskind, patriarcha Helgolandu, "vysoká cena živobytí zasadila tomuto malému ostrovu strašlivou ránu. Cena horkého grogu vystoupila do té míry, že není možno vydělati tolik, aby si člověk koupil tolik grogu, co potřebuje."

Jakub sklánel se nad svoji lodí, zamazávaje bílou barvou trhliny. Prožil třinasadesát rybářských sezón na ostrově, je hrdým na svůj anglický původ a jeho nejoblíbenějším předmětem hovoru je grog a po té události z doby císaře Maxmiliána, kterého následoval za tu velkou vodu, stejného Maxmiliána, který popraven byl v Queretaru v Mexiku.

"Ovšem," pokračoval Jakub, "grog je jedinou mírou drahoty živobytí, poněvadž pro rybáře všechno ostatní tolik neznamena. Za starých časů grog stál 40 feniků a za libru ryb se utrhlo stejné množství peněz. Pamatujte, že tu rybáři v malých lodicích a nikoli na parnicích a vlečných loďkách jako vy v Americe. Avšak na sklouknou dne měli jsme vždy dostatek ryb, abychom si mohli připraviti příjemný večer, a na sklouknou dne měli jsme vždy dosti pro špatné měsíce."

Avšak porovnejte s tím nynější poměry. Utržíme dvě marky a čtyřicet feniků za libru ryb, což je dosti slušná cena, ale grog nás stojí čtyři marky, což je desetkrát tolik jako před válkou. Člověk nerhá s totva tolik ryb, aby koupil si dosti grogu na jeden večer, nemluví ani o neděli. Ano, milý pane, nespokojenost se šíří po celém Helgolandě. Musí budto stoupnouti cena ryb anebo poklesnouti cena grogu. Jinak tu nebude žádného živobytí. V době císaře Maxmiliána, jak se dobře pamatují — " Avšak to je jiná historie."

Až pan "Tichošlápek" Johnson dokončí "zavodňování" zorašeného světa, nechť pohlédne k Helgolandu, kde sledhá nepoehylně, že Demon Rum postavil se tu na poslední odpor a bude to značně houževnatý a tuhý boj přes to, že opevnění a pomorkové základny ostrova tohoto byly zrušeny.

Viděl jsem více pijáčtvi na Helgolandu v poměru k počtu obyvatelstva nežli kdekoliv v Evropě a více opilých lidí ve dne, bez ohledu na proporei, nežli v Paříži, Římě, Budapešti anebo Vídni. Jsou zvláště tři oblíbené nápoje u helgolandských rybářů: zrakový grog, rumový grog a cognakový grog. Můžete si vybrat a sledhá, že výsledky jsou stejné. Vyjímaje některých míst v Londýně, je Helgoland nejpíjáčtější místem celé Evropy.

Zeptáte-li se domorodce, proč se tolik na Helgolandu pije, budto pokrčí rameny anebo prohlásí upřímně: "Co člověk jiného může dělati na této skalě uprostřed severního moře?"

V létě přijíždí turisté a vyletníci a koupají se při moři, jsou koncerty v Kurhause, divadla s populárními obrázky, tance a jiné zábavy, ovšem hlavně pro letní hosty. V zimě však, jak sděluje domorodce, není zcela ničeho na práci, nežli pozorovati bouře, což

dá se nejlépe činiti ve vytopené kavárně, kdy člověk má teplo uvnitř.

Ostrov Helgoland je smutný, vřky a nehostinný v době zimní, že to opravdu špatně místo k životu a poněvadž moře ostemilá kus ostrova po kus, máže se státi, že za nějakou dobu vůbec nebude možno nikomu tu žiti. A tak v smutných dobách zimních obyvatelstvo se oddává náruživému pití grogu. Hospodky na Helgolandu jsou každého večera zaplněny rybáři do posledního místa. Hospodke je tu tolik, aby pro každého rybáře v některé z nich bylo místo. Tolik míst musí tu býti, co je rybářů, neboť všichni rybáři pijí.

NEDOSTATEK MANŽELU

Po celé Evropě počet žen převyšuje počet mužů, tak že pro milion dívek sňatek stal se nemožným. Dle čísel, uveřejněných Americkým červeným křížem, připadaly v roce 1911 ve Francii 102 ženy na každých 100 mužů, každé pohlaví ve věku mezi 20 a 44 roky. Nyní však 126 žen připadá na každých 100 mužů. To znamená přebytek 1,500,000 žen ve věku méně než 45 let. Dle francouzského cenzu toliko 60 procent mužů ve věku od 20 do 44 let bylo ženato a na základě tohoto oznámení polovina žen ve Francii nemá naděje na získání manželů.

Mezi přistěhovaleci z Italie před válkou připadalo 11 žen na každých 100 mužů a poměr tento nyní je 125 žen ku 100 mužů. Převládá náhled, že dívky musí býti co nejlépe připraveny k úloze hospodyněk, aby měly naději na vdavky. V Anglii a jiných zemích se zakládají školy hospodyněcké a ty těší se značné popularitě.

Hospodyněcké kursy byly zřízeny i při londýnské universitě a to svědčí o skutečnosti, že řádná výchova dívek v budoucí manželky a matky považuje se za velice důležitou. Ženy ze všech částí anglické říše spěchají do této hospodyněcké školy v naději, že diplom z těchto kursů pomůže jim rozluštití velkou otázku, jak se vdáti.

ŠPANĚLSKO JE RÁJEM TURISTU.

Španělsko, jak sděluje madridský korespondent londýnského časopisu Morning Post, může se nazývati právem rájem turistů a evropskou oáskou, kde je možno zakoupiti dobrou housku za cent, koflík kávy se čtyřmi anebo pěti kostkami cukru za necelé tři centy a za několik centů láhev znamenitého červeného vína. A o velmi slušný pokoj v četných hotelích ve Španělsku není nikdy nouze.

Za ceny, pohybující se od jednoho do třech dollarů, je možno získati v kterémkoliv hotelu ve Španělsku slušná jídla a pohodlné pokoje. Ve většině částí Španělska americkému a anglickému turistovi dostane se vřelého uvítání, poněvadž Španělsko touží po tom, aby předválečný proud turistů opět započal. Nemusí se také obávat, že stávky a společenské neklid, který jeví se ve většině zemí evropských, znemožní mu klidný pobyt v této zemi.

Ve většině zemí evropských hoteliři a jiní obchodníci snaží si na příchaze jejich turistech nahraditi hubené léta válečná a dfo každého bez noze, ale ve Španělsku tomu tak není. Naopak zdá se býti na straně všech španělských majitelů hotelů a restaurací snaha, aby uspokojení všech turistů bylo ohláškou, tak aby turistický ruch do Španělska přiveden byl co nejrýchleji na míru předválečnou.

Dvanáct lidí usmrčeno při velkém výbuchu

Dvanáct lidí bylo usmrčeno v neděli v časných hodinách ranních při výbuchu u požáru v závodech Niagara Falls Power Co. v North Tonawanda, N. Y. Čtyři lidé byli usmrčeni na místě. Osm pak bylo posláno do té míry, že zraněním svým později podleli v nemocnici. —